

"ישיבישע בלאט" "לאמדעט" ב"דף היומ" בשו"ת ומ"מ

דף י"א.

1. הפסח שעברה שנתו וכו', ופרש"י דלר"י כשר אפילו פסח שעברה שנתו ששחטו לשמו שכן נעקר מעצמו להיות שלמים, וקשה הא מבואר בחולין ל. דבעי עקירה מפורשת כיון דדמיו עדיין ראויים לפסח?

ע"ב

1. בעי רבי זירא וכו', וקשה אי לשם גבוה כשרים ומרצים ולשם נמוך פסולים, היכי מוקים קרא ד'מוצא שפתוך תשמור' דלעיל, דמלמד שיש קרבן שכשר ואינו מרצה?
2. נרות הכא נמי דכולי יומא כשר, והנה ידועה שיטת הרמב"ם תמידין ומוספין ג' י' דהדלקת המנורה בבוקר ובין הערביים, (ולדעת רוב הראשונים שבת כב: ומנחות פו: אינה אלא בערב), ולפי זה קשה דפשיטא שההדלקה היא בערב שהרי ביום דלקו מכוח הדלקת הבוקר, וביותר קשה לפי היסוד שכתב הגר"ח ביאת מקדש ט' ז' שלפי הרמב"ם אין דין הדלקה אלא שתהא דולקת ולפי זה אין קביעות להדלקה כלל?

התשובות

1. כן הקשה המקדש דוד קו"א ד' ד', וביאר הקה"י דמעיקר הדין מהרגע שעברה שנתו ואין גופו ראוי להיות לפסח הסברא שנעקר להיות שלמים, ושם בחולין איירי שהיה ראוי לפסח שני ורק בתחילת השחיטה נדחה וממילא אז כבר לא מסתכלים על גופו אלא על דמיו ודמיו הרי ראויים לשם פסח, ובעיקר מה שפסח נעקר מעצמו לשלמים ובאשם מינו דצריך עקירה מפורשת לעולה, ביארו האחרונים על פי היסוד שכבר הבאנו לעיל שבפסח מונח בו מתחילת הקדשו קדושת שלמים אם יעבור זמנו, עי' מנחת אברהם.

ע"ב

1. כן הקשה המעיין גנים, ותיריך דאיירי בשוחט לשם קרבן ששקול לו במעלתו, וכמו עולה לשם אשם, עי"ש עוד.
2. תירצו האחרונים שאה"נ לפי הרמב"ם קאי על מצוות ההטבה מתי תהיה, וצריך לומר דגם לפי היסוד של הגר"ח נאמר דהחויב לדאוג שיהיה דולק אינו אלא באחד מזמני ההטבה.

ה"חיזוק היומ"י: אין לך עבודה כשירה מערב עד בוקר אלא זו, והנה ידוע דבכלי המקדש שולחן רומז לעושר ומנורה לחכמה שהיא התורה, והנה יש לומר שבא לרמזו כאן שיש לכל אדם לקבוע עיתים לתורה וביותר הזמן המסוגל לזה הוא בין מנחה למעריב כדי לחבר את היום והלילה בתורה, וכן מיד אחרי תפילת השחר קודם שייצא לעבודתו, וזהו שרמז שכל מלאכת האדם עליה להיות כלולה בין תורה של בוקר לתורה של ערב ונמצאת כולה לשם שמים לצורך עבודתו יתברך.

קו "ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום - 0795255901

הערות הארות, ומראי מקומות

מנחת חוטא תוכיח, עי' רש"י שלא פסל אלא דם, ועי' קרן אורה שקשה א"כ מה ההוכחה, הלא אין זו קולא בה אלא שבמציאות אין בה בה, ועוד שהיה יכול להוכיח מבשר החטאת גופה שאם נכנס לפנים אין נפסל כיון שאין בה דם, ועי' תירוצו.

ואידך דמה ולא בשרה, ועי' תוס' לקמן פב: ד"ה דמה שהקשה אמאי בעי מיעוט מיוחד לבשר, ועי' שיעורי בני הגר"ז כאן מה שהקשו עליו, עי"ש מה שדנו בדברי הרמב"ם מעה"ק יא' וז.

שלא בכלי שרת פסולה ור"ש מכשיר, מ"ט דר"ש וכו' בא לעובדה עובדה בימין כחטאת, עי' ח' מרן הגר"ז פסוהמ"ק דף מו. מה שחידש שלר"ש מה שצריך ימין בזריקת החטאת אינו מדין עבודה אלא בדין אצבע, ולפי זה ביאר שגם הלימוד כאן מחטאת הוא שבעי יד וממילא צריך ימין כי יד אינה אלא בימין, ועי"ש עוד מה שביאר לפי זה, ובגוף הדין מה שבעי הקטרה בכלי עי' מנחות כו. ועי' בד קודש ח"א נו', ומה שיישב שם את הסתירה ברמב"ם כמאן פסק.

תוד"ה בא, עי' חק נתן מה שיש לגרוס בדבריהם, ומה שנסתפקו האם מתן בהונות הוי דין קדשים או לא, עי' קה"י מה' ב'.

א"ל רבי אליעזר או חילוף וכו', וביאור דבריו אי הוי טענה אחת או שתיים, עי' רש"י ו בשיטמ"ק טו' טז', וע"ע חק נתן.

ע"ב

בין שני ערביים, עי' רש"י שהיינו מעלות השחר, ועי' רש"ש אי ניתן להקכיב את התמיד מעלות השחר.

תן לה כמידתה, ויש לחקור האם זהו שיעור בזמן ההדלקה או בכמות השמן, ועי' רש"י דה"ה שהיו שמים כך בלילות תמוז הקצרים ומוכח כצד השני, אמנם במנחות פט. כתב רש"י שבלילות הקצרים היו שמים פתילות יותר עבות, עי' ח' הגר"ז.

אין לך עבודה כשרה מערב עד בוקר וכו', עי' רש"י שזה דין שתהיה הדלקת הנרות עבודה המאוחרת מכל, ועי' בח' הגר"ז שהקשה דזה מדין עליה השלם של תמיד של בין הערביים? ונ"מ בכל זה אם לא קרב התמיד ורק הודלקה המנורה.

לע"נ הג"ר בן-ציון חיים בה"ג רבי משה זצ"ל נלב"ע טו' כסלו תשעח'

להנצחות והארות 0527652935, או 7652935@gmail.com לקבלת הדף

במייל שלח בקשה לכתובת זו, והדף יישלח אליך בל"ג מידי יום.

קו "ישיבישע בלאט" לשמיעת השאלות והתשובות מידי יום - 0795255901